

॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रथितो महान् विश्रुतः कीर्त्तिमान् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अंकात्पतने हेतुमाह कुंतीति ॥ १६ ॥ संसुमयेन शिलापिचूर्णीभूता तादृशोऽप्याधाते सतियस्य निद्राजंगोपिनजातः

समृद्धयशसंकुंतीसुषावप्रवरंसुतं ॥ जातमात्रे सुते तस्मिन्वागुवाचाशरीरिणी ॥ ७ ॥ एषधर्मभृतां श्रेष्ठो भविष्यति नरोत्तमः ॥ विक्रांतः सत्यवाक्कैवराजापृ
थ्व्यां भविष्यति ॥ ८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातः पांडोः प्रथमजः सुतः ॥ भविता प्रथितो राजा त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ ९ ॥ यशसा तेजसा चैव वृत्तेन च समन्वितः ॥ धार्मि
कं तं सुतं लब्ध्वा पांडुस्तां पुनरब्रवीत् ॥ १० ॥ प्रादुःक्षत्रं बलज्येष्ठं बलज्येष्ठं सुतं वृणु ॥ ततस्तथोक्ता भर्त्रा तु वायुमेवाजुहावसा ॥ ११ ॥ ततस्तामागतो वायुर्नृ
गारूढो महाबलः ॥ किं ते कुंति ददाम्यद्य ब्रूहि यत्ते हृदि स्थितं ॥ १२ ॥ सा सलज्जा विहस्या ह पुत्रं देहि सुरोत्तम ॥ बलवंतं महाकायं सर्वदर्पप्रभं जनं ॥ १३ ॥ तस्मा
ज्जज्ञे महाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ तमप्यतिबलं जातं वागुवाचाशरीरिणी ॥ १४ ॥ सर्वेषां बलिनां श्रेष्ठो जातो यमिति भारत ॥ इदमत्यद्भुतं चासीज्जातमा
त्रे वृकोदरे ॥ १५ ॥ यदंकात्पतितो मातुः शिलां गात्रैर्व्यचूर्णयत् ॥ कुंती व्याघ्रभयो द्विघ्ना सहसोत्पतिता किल ॥ १६ ॥ नान्वबुध्यत संसुप्तमुत्संगे स्वे वृकोदरं ॥ त
तः सवज्जसंघातः कुमारो न्यपतद्गिरौ ॥ १७ ॥ पतता तेन शतधा शिला गात्रैर्विचूर्णिता ॥ तां शिलां चूर्णितां हृत्वा पांडुर्विस्मयमागतः ॥ १८ ॥ यस्मिन्नहनिभी
मस्तु जज्ञे भरतसत्तम ॥ दुर्योधनोऽपि तत्रैव प्रजज्ञे वसुधाधिप ॥ १९ ॥ जाते वृकोदरे पांडुरिदं भूयोऽन्वर्चितयत् ॥ कथं नु मेवरः पुत्रो लोकश्रेष्ठो भवेदिति ॥
॥ २० ॥ दैवे पुरुषकारे च लोकोऽयं संप्रतिष्ठितः ॥ तत्र दैवं तु विधिना कालयुक्तेन लभ्यते ॥ २१ ॥ इंद्रो हिराजा देवानां प्रधान इति नः श्रुतं ॥ अप्रमेयबलोत्साहो वी
र्यवानमिदद्युतिः ॥ २२ ॥ तंतोषयित्वा तपसा पुत्रं लप्स्ये महाबलं ॥ यदास्यति समे पुत्रं सवरीयान् भविष्यति ॥ २३ ॥ अमानुषान्मानुषांश्च संग्रामे सहनिष्यति ॥
कर्मणामनसा वाचा तस्मात्तप्स्ये महत्तपः ॥ २४ ॥ ततः पांडुर्महाराजो मंत्रयित्वा महर्षिभिः ॥ दिदेश कुंत्याः कौरव्यो व्रतं सांवत्सरं शुभं ॥ २५ ॥ आत्मना च म
हाबाहुरेकपादस्थितो भवत् ॥ उग्रं सतप आस्थाय परमेण समाधिना ॥ २६ ॥ आरिराधयिषुर्देवं त्रिदशानां तमीश्वरं ॥ सूर्येण सह धर्मात्मा पर्यतप्यत भारत ॥
॥ २७ ॥ तंतु कालेन महता वासवः प्रत्यपद्यत ॥ शक्र उवाच पुत्रं तव प्रदास्यामि त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ॥ २८ ॥ ब्राह्मणानां गवांचैव सुहृदां चार्थसाधकं ॥
दुर्लभां शोकजननं सर्वबांधवनंदनं ॥ २९ ॥ सुतं तेऽयं प्रदास्यामि सर्वा मित्रविनाशनं ॥ इत्युक्तः कौरवो राजा वासवेन महात्मना ॥ ३० ॥

निर्वेदनत्वात् वज्रशरीरत्वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ समाधिना ध्यानेन परमेणानन्यवृत्तिना सूर्येण सह उदयादस्तमयावधि ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥